

Sygn. akt V.2 Ka 611/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Odoj-Jarek

Protokolant: Justyna Napiórkowska

w obecności Marcina Darmochwała Prokuratora Prokuratury Rejonowej

w Raciborzu

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2018 r.

sprawy:

A. Z. /Z./

s. F. i M.

ur. (...) w R.

oskarżonego o przestępstwa z art. 244 kk w zw. z art. 64 § 1 kk oraz art.244 kk i art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zast. art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora i oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 26 lipca 2018r. sygn. akt II K 67/18

I.zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że przyjmuje, iż oskarżony A. Z. popełnił przypisane mu przestępstwa w ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk, tj. w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i uzupełnia podstawę wymiaru kary o art. 91 § 1 kk;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III.zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20zł (dwadzieścia złotych) i obciąża go opłatą za II instancję w kwocie 80zł (osiemdziesiąt złotych).

SSO Aleksandra Odoj-Jarek

Sygn. akt V.2 Ka 611/18

UZASADNIENIE

A. Z. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 25 października 2017 roku w R. na ulicy (...) prowadził na drodze publicznej motorower marki (...) o nr rej. (...), nie stosując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Raciborzu wyrokiem o sygn. akt II K 543/10 z dnia 06.08.2010 roku zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych za wyjątkiem kategorii „T” na okres 1 (jednego) roku, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Raciborzu sygn. akt II K 56/11 z dnia 12 maja 2011 roku za podobne przestępstwo umyślne z art. 244 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w ramach wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku sygn. akt V K 92/13 z dnia 23 grudnia 2013 roku za podobne przestępstwo umyślne z art. 244 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności w okresie od 14.05.2016 roku do 08.02.2017 roku, tj. o czyn z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

II. w dniu 30 października 2017 roku w miejscowości C. na ulicy (...) prowadził na drodze publicznej samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) nie stosując się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Raciborzu wyrokiem o sygn. akt II K 543/10 z dnia 06.08.2010 roku zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych za wyjątkiem kategorii „T” na okres 1 (jednego) roku, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami, tj. Decyzji Starosty (...) o numerze (...) z dnia 12.11.2009r. o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi kategorii „B,T”, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Raciborzu sygn. akt II K 56/11 z dnia 12 maja 2011 roku za podobne przestępstwo umyślne z art. 244 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w ramach wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku sygn. akt V K 92/13 z dnia 23 grudnia 2013 roku za podobne przestępstwo umyślne z art. 244 k.k., na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności w okresie od 14.05.2016 roku do 08.02.2017 roku, tj. o czyn z art. 244 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Raciborzu wyrokiem z dnia 26 lipca 2018 roku w sprawie o sygn. II 67/18 uznał oskarżonego A. Z. za winnego popełnienia czynów opisanych w punkcie I i II przyjmując, że popełnił je w podobny sposób w krótkich odstępach czasu zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw, tj. działając w warunkach ciągu przestępstw i za to na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. przy zast. art. 37a k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. skazał go na karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł.

Na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

Na podstawie art. 627 k.p.k., art. 617 k.p.k. w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, tj. wydatki w kwocie 70 zł i opłatę w kwocie 80 zł.

Apelację od powyższego wyroku wnieśli prokurator i oskarżony.

Prokurator zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego i powołując się na przepis art. 438 pkt 1 k.p.k. wyrokowi zarzucił obrazę przepisu prawa karnego materialnego, a to art. 91 § 1 k.k. polegająca na jego niepowołaniu przez Sąd jako podstawy wymiaru kary w punkcie 1 wyroku za czyny z punktów I i II części wstępnej wyroku popełnione przez oskarżonego w warunkach określonych w art. 91 § 1 k.k., to jest w ciągu przestępstw.

Prokurator wniósł zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie w punkcie 1, iż podstawą wymiaru kary orzeczonej względem A. Z. za czyny z pkt I i II części wstępnej wyroku jest art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. oraz art. 91 § 1 k.k. oraz art. 37a k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k.

Oskarżony zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zarzucając niewłaściwą interpretację art. 42 § 1a pkt 2 k.k., polegającą na błędnym uznaniu obligatoryjności orzekania tego środka karnego, a także rażąco dotkliwość tego środka orzeczonego na okres 1 roku i objęcie nim także pojazdów, na które wymagane jest prawo jazdy kat. T.

Oskarżony wniósł o uchylenie orzeczonego w punkcie 2 wyroku środka karnego, bądź też o uchylenie wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji, ewentualnie o warunkowe zawieszenie wykonania skarżonego środka karnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na uwzględnienie zasługiwała jedynie apelacja prokuratora, co doprowadziło do wydania orzeczenia o charakterze reformatoryjnym we wskazanym przez skarżącego zakresie. Apelacja wywiedziona przez oskarżonego okazała się bezzasadna, dlatego w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że ustalenia faktyczne co do przebiegu zdarzenia poczynione przez Sąd Rejonowy są prawidłowe i nie budzą zastrzeżeń Sądu odwoławczego. Prawidłowo Sąd meriti uznał, że popełnione przez oskarżonego czyny wyczerpują znamiona przestępstw o znamionach opisanych w art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz w art. 244 k.k. i art. 180a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. przy zast. art. 64 § 1 k.k. Prawidłowo też Sąd przyjął, że oskarżony działał w warunkach z art. 91 § 1 k.k., to jest ciągiem przestępstw. Umknęło jednak Sądowi Rejonowemu powołanie tego przepisu w podstawie wymiaru kary, nadto okoliczność, że zmieniło się brzmienie art. 91 § 1 k.k., który nie odwołuje się już do działania „w podobny sposób”, a stanowi o „wykorzystaniu takiej samej sposobności”. W tym zakresie wyrok należało skorygować.

Sąd Okręgowy zmienił zatem zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że przyjął, iż oskarżony A. Z. popełnił przypisane mu przestępstwa w ciągu przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 k.k., tj. w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i uzupełnił podstawę wymiaru kary o art. 91 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy słusznie i prawidłowo orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, który po myśli art. 42 § 1a pkt 2 k.k. jest obligatoryjny w razie skazania za przestępstwo z art. 244 k.k. W takiej sytuacji brak jest możliwości orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów określonego rodzaju. Po rozważeniu okoliczności mających wpływ wymiar środka karnego, trafnie Sąd meriti przyjął, że wystarczające będzie orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na minimalny okres 1 roku. W tej sytuacji nie może więc być mowy o jakiegokolwiek rażącej niewspółmierności, czy też zbytnej dolegliwości dla sprawcy tego typu przestępstw, a nadmienić trzeba, że po myśli art. 43 § 1 k.k. zakaz ten może być orzekany w granicach od 1 roku do lat 15. Brak jest też jakichkolwiek podstaw prawnych, aby odnośnie środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zastosować dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania tego środka, co w swojej apelacji sygnalizował oskarżony.

Nie znajdując zatem żadnych podstaw do zmiany czy też uchylenia wyroku w zaskarżonym przez A. Z. zakresie, Sąd Okręgowy utrzymał w pozostałej części w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Raciborzu z dnia 26 lipca 2018 roku sygn. II K 67/18. Jednocześnie zasądzone od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 zł i obciążono go opłatą za II instancję w kwocie 80 zł.

SSO Aleksandra Odoj-Jarek